

SPUIGAT

mei 2020

**Pegel & Kegel
Afscheid Huib
Nieuw clubhuis**

Officieel cluborgaan van Watersportvereniging Jachtclub Scheveningen

wij zijn verhuisd

Visafslagweg 1 (hal 18-20)
(voorheen Maritiem Watersport)

*Kom gezellig langs,
de koffie staat voor u klaar!*

www.vrolijk.nl - tel. 070 416 82 82

VAN AFMEREN TOT ZEILEN

MET HET A TM Z PAKKET VAN MAX BEHREND BENT U ALTIJD GOED VERZEKERD.

Bij Max Behrend bent u zowel op het water als op het land goed verzekerd. Neemt u meerdere verzekeringen af, dan kunt u tot wel 15% korting krijgen op het hele pakket. Meer weten of persoonlijk advies tel: 071 30 50 250

Max Behrend Verzekeringen BV Veerpolder 1-B - 2361 KV WARMOND
www.maximaal.info | info@maximaal.info

INHOUD

Iedere uitgave

- 4 Van de redactie
- 5 Eb en vloed van het bestuur

Artikelen

- 6 Afscheid Huib Hoogenraad
- 10 Pegel & Kegel
- 14 Nieuw clubhuis
- 18 Op reis met Corona
- 20 Lintje Huib Hoogenraad
- 22 Jeugdzeilen
- 24 Steigerpraat
- 27 ZOP update
- 28 Boot in Corona tijd
- 30 C.A.M.R.
- 31 Viscommissie
- 32 E-Sailing

Colofon

Jaargang 2019

'Spuigat' is een uitgave van Jachtclub Scheveningen en is gratis verkrijgbaar voor alle leden. Het blad verschijnt vier keer per jaar als clubblad. De uitgave van dit blad is mede mogelijk gemaakt door de adverteerders.

Redactie: Monique Eggink, Mariëlle Antvelink-Rijk, Alexander Heemskerk, Hennie Abbenhues, Aly Anink-Van driel

Fotografie: Aly Anink-van Driel, Laurens Jan Pille, Sander Dijkmeijer, Ronaldvan der Horst en anderen.

Voorpagina: Foto: Fotograaf onbekend.
Advertentieopgave: info@jachtclub.com

Opmaak: Alexander Heemskerk - www.lexgv.nl

Sluitingsdatum kopij volgende nummer:
15 juli 2020

Jachtclub Scheveningen
Hellingweg 98
2583 WH Den Haag / Scheveningen

tel: 070-3520017
fax: 070-3506260

Internet: www.jachtclubscheveningen.com
e-mail: info@jachtclubscheveningen.com (algemeen)

Beste Leden,

Tja wat moet je als redactie nu schrijven, we hebben ons best gedaan om voor onze leden toch een blad te maken. Zit je net als ik thuis, omdat je in de categorie 60 plus valt dan is het toch wel leuk om iets van de club te horen en te lezen. Deze tijd zit ik vaak in de voortuin, meer contact met de buren, wel op afstand natuurlijk. De buurman Koos heeft ook een boot in de haven liggen en heeft een garage box naast ons huis. Af en toe zie ik hem terugkomen, dan is hij even naar de haven geweest en heeft gezeild. Lekker fris en met een lach op zijn gezicht "zo toch even lekker naar buiten geweest" zegt hij dan. Met enige weemoed denk ik dan terug aan de Blondie en hoeveel plezier we hebben gehad met de boot. Zoals tijdens de Camrace toen we net een nieuwe spi hadden gekocht. Fel gele een prachtig ding. Veel wind, twijfel of we hem wel op zouden trekken midden in de nacht. Uiteindelijk hebben we besloten om de gok te wagen. De boten achter ons hebben waarschijnlijk ook getwijfeld en wachten, maar toen ze zagen dat het goed ging, zag je overal plop, plop spi. De gele spi zag natuurlijk iedereen 's nachts. We werden tweede, een wedstrijd om nooit meer te vergeten. Of de Camrace dit jaar door gaat is nog de vraag, ik hoop van wel, je kunt je in ieder geval wel aanmelden.

Zeilwedstrijden gingen niet door, NSR, North Sea Regatta, wedstrijden waar veel leden ieder jaar met veel plezier aan deelnamen.

Veel contact loopt nu vooral via internet, misschien dat uit deze crisis ook positieve dingen ontstaan die vooral betrekking hebben op het milieu, zoals thuiswerken, minder reizen, etc. Er ontstaan veel initiatieven, wedstrijdzeilen zit er nu niet in, anderhalve meter op een boot, tja dat wordt wel heel erg lastig. Dan hebben we het nog niet over een prijsuitreiking waar we hutje mutje lekker aan het bieren zijn, dat zit er even niet in. Maar! Daar is wat op gevonden E-sailing Tim Lemeer heeft het verlossende antwoord we gaan virtueel zeilen. Monique

meldt zich aan, En ja daar gaat ze ze gaat zeilen. Virtueel zonder wind te voelen, maar je krullen blijven in ieder geval goed zitten. Geen zilte lucht, geen zeilpak, geen biertje in het spuigat, maar ja je moet wat. Een biertje thuis kan natuurlijk altijd. Lees het op pagina 32.

Natuurlijk veel nieuws over het nieuwe clubhuis, de bouw gaat gewoon door. En de ZOP, kinderen mogen vanaf vandaag weer sporten, misschien dat de ZOP ook oplossingen vindt om weer met de kinderen te kunnen gaan zeilen.

Waar je ook ligt met je boot of waar je boot ook op de kant staat, je zal je toch moeten aanpassen, verhalen van mensen in het buitenland die met hun boot op reis zijn tijdens deze Corona crisis en een verhaal van Aly die haar boot weer te water laat. Waar ga je heen? Welke havens zijn open? Je leest het allemaal in dit nummer.

We vergeten Huib natuurlijk niet, een fantastisch afscheid van iemand die ons allemaal dierbaar is, gelukkig was dat allemaal voordat we niet meer bij elkaar mochten komen. Het was een feest, dat is wel aan de foto's te zien. En dan krijgt hij ook nog een lintje! Huib we zullen je missen.

Geen berichten over evenementen, geen wedstrijdzeilen in de zomer, maar wie weet als iedereen zich aan de 1,5 meter houdt, kunnen we deze zomer toch nog een wedstrijdje varen. Wij zijn positief ingesteld.

In september of oktober komt er een nieuw nummer met wedstrijden, als die dan al hebben plaatsgevonden, daar gaan we voor met zijn allen!

Heb je leuke verhalen of een mooie tocht gezeild of gevaren? Stuur het naar de redactie!

Vriendelijke groet,

Hennie Abbenhues

Wie doet wat?

Bestuur Jachtclub Scheveningen

Voorzitter: Marcel Schuttelaar
 Secretaris: Wytse Bouma
 Penningmeester: Paul den Hoed
 Bestuursleden: Jaap Barendregt, Wim van der Loo, Liesbeth van Oort

Havenmeester: Fabian Buijs (06 - 532 93 137)
 Havenmanager: Huub de Haer (070 - 352 0017)

Clubgebouw 't Spuigat
 Kranenburgweg 160 (070 - 355 7148)

Ereleden: Marie Bovenkamp
 Frans Sluyters
 Peter Anink
 Huib Hoogenraad

Commissies:

Ballotagecommissie

Voorzitter: Adriaan van Stolk
 Leden: Ben van Dullemen, Nils Royer

Geschillencommissie

Voorzitter: Daan Wouwenaar, Frederik Pieters,
 Leden: Wim Dingjan, Ferry Spaans

Financiële commissie

Leden: Joop Buijs, George Jautze,
 Jan Piet Valk, Peter Anink

Haven- en Toewijzingscommissie

Voorzitter: Jaap Barendregt
 Lid: Miech Pronk, Martin Guitte
 Huub de Haer

Spuigatcommissie

Wim van der Loo, Paul den Hoed,
 Daan Wouwenaar, Jaap Barendrecht

Sponsorcommissie

Voorzitter: Bas de Graaf
 Leden: Wim van der Loo, Roderick Schreven,
 Wytse Bouma, Hans Nadorp

Viscommissie

Voorzitter: Henk Barbé
 Leden: Wim v.d. Loo, Ferry Spaans

Zeilcommissie

Voorzitter: Tim Lemeer
 Leden: Michel Molsberger, Radboud Crul,
 Raymond Roessink, Wim van Slooten,
 Erik van Houten, Robert Jockin, Tim de Held

Zoute Optimist

Voorzitter: Jeroen Walta
 Secretaris: Ben van Dullemen
 Penningmeester: Marcia Botterman
 Leden: Huib Hoogenraad

Evenementcommissie

Voorzitter: Wim van der Loo
 Leden: Joris van Duppen, Koos Maarleveld,
 Boris Gorkovoi

Bouwcommissie

Voorzitter: Wytse Bouma
 Leden: Maarten van der Toorn, Robert Jockin,
 George Jautze

Redactie clubblad het Spuigat
 Hoofdredactie: Hennie Abbenhues
 Redactieleden: Mariëtte Antvelink, Monique Eggink,
 Alexander Heemskerk, Aly Anink-van Driel

Beheerscommissie website

Raymond Roessink, Huub de Haer

Ik zat het voorwoord van ons mooie kerstnummer nog eens door te lezen. Bomvol aankondigingen wat we in 2020 (mooi rond getal) allemaal zouden organiseren. Maar in dezelfde periode gingen in China de eerste steden op slot, al leek dat hier een knap overdreven maatregel. Nadat zuidelijk Nederland op wintersport mocht ondermeer naar besmet Noord Italië gevolgd door een weekendje carnaval, ging op 14 maart ook in Nederland het land op slot. Het einde van onze mooie verenigingsplannen en van tal van droomreizen.

Een intelligente lockdown, zo noemde premier Mark Rutte zijn aanpak van de corona crisis. Het heeft mij verrast hoe netjes we ons aan de nieuwe spelregels gehouden hebben. We zijn dus toch wel een braaf volkje. Een ruime 80% van de bevolking heeft goed door wat voor een rotziekte corona in wezen is. Zo'n 20% snapt er weinig van en stoort zich er ook niet aan, zo blijkt uit opinie onderzoek. Nadat we een maand lang dagelijks geïnformeerd zijn over de belasting van de IC's, is het tij aan het kenteren. De discussie gaat nu vooral over het verlichten van de lockdown richting horeca en ouderen in verpleeghuizen. Daar zijn we m.i. het spoor enigszins bijster geraakt. In sommige tehuizen zijn geen beschermingsmiddelen voor verzorgers en bezoekers en zijn de ouderen noodgedwongen afgesloten voor elke vorm van bezoek.

Ik noem dit voorbeeld omdat we in de haven ook ons verstand moeten blijven gebruiken. Dit virus gaat ons nog wel even bezighouden. Een intelligente lockdown gaat er van uit dat we ons aan maatregelen houden die balanceren tussen een maximale bewegingsruimte en zo min last van het virus. Dat kan alleen werken als bestuurders van de stad en gebruikers van de haven hun hersenen gebruiken. Dat ging met de landelijk uitgeschreven voorschriften heel goed. Natuurlijk moest burgemeester Remkes het net nog wat strakker aanhalen. De

Scheveningse haven werd in een adem meegeenomen met binnenhavens, kampeertreinen en wat dies meer zij. Maar Scheveningen is een zeehaven!!

In overleg met Cees Duvet, de verantwoordelijke voor het water in de haven, hebben we gekozen voor het concept van de 'intelligente haven'. In België mag je de Noordzee niet op. Op Goeree Overflakke (Port Zelande en Stellendam) mag je met je boot de haven niet uit. Hooguit kijken of hij niet losgeslagen is. En in sommige havens mag zelfs dat niet. In Scheveningen doen we het anders. Het sanitair, het Spuigat en het havenkantoor zijn gesloten, waarbij de havenmeesters overigens wel gewoon bereikbaar zijn. Alle wedstrijden en evenementen zijn gestopt, en je mag -behoudens enkele uitzonderingen- helaas niet aan boord overnachten. Maar als je je verder houdt aan de afstand en hygiëne regels kun je gewoon klussen aan je boot of een tochtje naar buiten maken. De haven is ook open voor de sporadische passant die zijn tocht langs de kust wil of moet onderbreken. Zolang dat niet massaal gebeurt, en wij niet massaal de social distance regels negeren hoopt het bestuur dat we het concept 'intelligente haven' door kunnen zetten. Zoals gezegd, ik verwacht dat het virus in meerdere golven komt, dus... wees aub voorzichtig.

Bij deze aanpak hoort natuurlijk dat andere activiteiten wel gewoon door kunnen gaan. Het betonnen casco van het clubhuis wordt keurig afgebouwd en ligt hopelijk in juni in de haven voor verdere afbouw. De mini-oorlog met de gemeente over ONZE parkeerstrook aan de Hellingweg is weer een volgende fase ingegaan met de inschakeling van een advocaat. Op het gemeentehuis zijn er intussen ook mensen die begrijpen dat je zo niet met een vereniging van enthousiaste vrijwilligers en watersporters om kunt gaan. Misschien met de Kerst maar eens een jaar de lichtjes uit laten.

Goed nieuws is dat Boudewijn Revis, wethouder stadsdeel Schevening, het havenconvenant zo snel mogelijk probeert af te sluiten. Dat is de beste garantie dat de haven een beetje zijn maritieme karakter behoudt. Anders zie ik de woningbouw zo ver oprukken dat ook de grote reders naar IJmuiden vertrekken. En tot slot positief nieuws van de gemeente want onze supervrijwilliger Huib Hoogenraad heeft een koninklijk lintje gekregen. Waarvan acte.

Tot slot, deze crisis zou wel eens wat langer kunnen duren. En zet de economie deels op zijn kop. Het massatoerisme zoals we dat kennen, de bomvolle horeca, de mega-drukke evenementen, ik zie het voorlopig niet terug komen. Dat heeft ook een positieve kant. Het herontdekken van het bestaande, het mooie en ontspannende in onze directe omgeving. Voor onze haven en de watersport voorzie ik mogelijk wat meer belangstelling. Want lokaal en bekend worden de nieuwe modewoorden. Vakanties worden voorlopig in de naaste omgeving gevierd en je gaat straks een drankje drinken of een hapje eten waar het veilig en dus bekend is. Of je neemt het mee van huis. Hoe het ook worden gaat, ik hoop dat u en uw families gezond blijven en gespaard blijven voor al te erge economische tegenslag. Laten we als vereniging zien dat we er ook tegen opgewassen zijn als het buiten een tijd tegen zit. Het nieuwe clubhuis krijgt in ieder geval een groot buitenteras om elkaar op gepaste afstand, te ontmoeten en een drankje te doen. Ik verheug me daar vast op.

Marcel Schuttelaar

Afscheid Huib Hoogenraad

Afscheid van Huib Hoogenraad

Op zaterdag 8 februari 2020 is het zover. Huib Hogenraad gaat afscheid nemen als beheerder van ons Clubhuis 't Spuigat. Om 1700 uur is het in het clubhuis al een drukte van belang. De organisatie van dit afscheid is in handen van Wim van der Loo.

Al enige weken geleden kregen we mailtjes waarin gevraagd werd een persoonlijk A4tje voor het afscheid van Huib in te leveren. Wim verzamelt alles en gaat er een mooi boek van maken. Bij de ingang ligt al een hele stapel. Ook namens de redactie zijn er door Alex twee mooie A4tjes gemaakt. Ik ben dus reuze benieuwd naar het uiteindelijke boek voor Huib. Binnen is het warm en staat de drank al klaar. In de gauwigheid zie ik Boudewijn Revis, wethouder van de gemeente Den Haag, met zijn vrouw staan. Ook de havenmeester van Scheveningen Kees Duvekot maakt, welliswaar incognito, acte de préséance. Ik pak mijn camera uit en begin met foto's maken, pak mijn opschrijfboekje en begin met noteren, want er gebeurt van alles.

We beginnen met een heus lied gemaakt door het bestuur van de Jachtclub voor het afscheid van onze beheerder. Op de melodie

van de Wild Rover zingt het voltallige bestuur uit volle borst Huib en Anneke toe. Het refrein mogen we allemaal meezingen:

*"Ja het Spuigat, Spuigat
Was het clubhuis van Huib
Was zijn lust en zijn leven
Het Spuigat zijn thuis"*

Onze voorzitter neemt na dit muzikaal intermezzo het woord en bedankt Huib voor zijn warme gastvrijheid. Hij benadrukt dat Huib van iedereen houdt en iedereen van Huib houdt. Hij is verbindend en gastvrij ook voor die verdwaalde passant. Bovendien heeft hij een hekel aan kaptjes en een zwak voor de jeugd van onze club. De eerste SB20 is in bestelling en zij zal de naam "Huib H" krijgen. 10 jaar lang heeft hij dag en nacht voor de club gewerkt. Namens de hele club heel erg bedankt. En achter de schermen heeft Anneke

zich buitengewoon ingezet, waar voor veel dank. Wederom bedankt de voorzitter van de Jachtclub namens alle leden Huib hartelijk voor zijn enorme inzet en deelt hij mede dat de leden van de vereniging hebben besloten Huib erelid te maken.

Boudewijn Revis komt dan naar voren. Hij memoreert dat de naam Hogenraad een zeer bekende naam in Scheveningen is. Daar is de Dirk Hogenraadstraat. Deze Hogenraad was rond 1830 Scheepen in Scheveningen. Boudewijn benadrukt dat Huib 10 jaar lang ambassadeur van de haven is geweest. Namens het stadsbestuur daarvoor heel erg dank. Hij is een voorbeeld voor heel Scheveningen. Daarna speldt de wedhouder Huib het eremetaal op van de Jachtclub Scheveningen en maakt hem daarmee officieel erelid van Jachtclub Scheveningen.

Ondertussen stijgt de temperatuur in het clubhuis. Nemen we nog een wijntje en wachten op wat volgt. Huib is zoek. Ook hij heeft het warm gekregen en is even naar buiten om een frisse neus te halen.

Zodra het afscheid nemend echtpaar weer binnen is wordt het programma vervolgd. Flip Wiemans spreekt hen toe en noemt Huib een KEI. Wat zou het Spuigat geweest zijn zonder hem.

Rene Claveau voorzitter van de roeiers neemt het woord. Hij memoreert dat de vereniging in het verleden zijn eerste bootje mocht stallen op de werf bij Huib. Dat is alweer enige jaren geleden. Rene bedankt voor de koffie die altijd klaar stond als ze terug kwamen van een training. Deze week had de vereniging een ALV en unaniem is besloten om Huib erelid te maken van de Scheveningse Roeivereniging. Anneke

heeft een zakdoekje nodig om haar tranen weg te kunnen deppen.

Dan komt Bettina van Elk aan het woord namens de duikers. Elke maandagavond na het zwemmen, komen de duikers bij elkaar in het clubhuis en Huib is altijd present. Namens de duikers dankt zij hem daarvoor en overhandigt Huib een mooie schaal.

Namens de klaverjassers neemt Karel Oosterbaan de microfoon over. 7 Jaar geleden is het klaverjassen in het clubhuis begonnen met een klaverjastoernooi. En dit is uitgegroeid tot 70 man die regelmatig komen kaarten. Dat allemaal omdat bij Huib alles kan en niets moet. Huib krijgt van Wim van der Loo ook nog de das van de Jachtclub. En namens Heineken overhandigt Wim hem een mooie jas.

Anneke stapt dan op het podium om iedereen

te bedanken voor alle warme aandacht voor Huib en haar en voor alle cadeaus die ze hebben mogen ontvangen. Toen was er weer een zakdoekje nodig.

En als Wim iets organiseert dan doet hij het goed. Want het was nog niet klaar. Rond kwart voor zeven klinken buiten de klanken van de Fanfare uit Duindorp die Huib en Anneke een serenade komen brengen.

En zo sluiten we met swingende muziek het afscheid af. Het bleef nog wel lang druk in het clubhuis.

Aly Anink-van Driel

Pegel en Kegel aan het woord

De laatste jaren heeft zich binnen onze jachtclub onbewust een uniek duo gevormd. Twee heren met een passie voor zeilen en waarbij zout zeewater door de aderen stroomt. We hebben het hier natuurlijk over Erik van Vuuren en Erik van Houten. Niet alleen hun namen lijken op elkaar, ook in hun dagelijkse doen kunnen zij tot verwarring leiden: De éne Erik heeft een Hubo-winkel, de andere Erik een Hubo-boot. De ené Erik organiseert de IJskegel, de andere Erik evalueert de IJspiegel wedstrijden. Van Vuuren benaderde van Houten om samen dit artikel voor het Spuigat te schrijven en hierin te onderzoeken welk gevoel de wedstrijden bij hen teweegbrengt: Erik & Erik: 'Pegel en Kegel aan het woord!'

"Primair was en ben ik een deelnemer aan de IJskegel. Nadat ik jaren geleden het stokje van Flip Wiemans heb overgenomen, ben ik ook de kartrekker van de IJskegel geworden. Iemand moet het doen toch?" Het zijn herkenbare woorden van Erik van Houten, één van de vele mensen binnen de club die met enthousiasme een bijdrage levert aan het spelletje op het water. Gelukkig waren zijn ouders net zo verstandig als die van van Vuuren, ook zij hadden naast hun grote boot een klein jolletje. Zo hebben de kleine 'Erikjes' zelfstandig leren zeilen.

Van Houten kwam eind jaren '70 via zijn buurman met het wedstrijdzeilen in aanraking. Met hem en nog een maatje reisden ze door het hele land. Met het nodige 'snotapengedrag'

(zo zegt Van Houten) maakte zij furore in de Yngling klasse. Vervolgens richtte hij zich meer op het toerzeilen met zijn eerste eigen bootje (een Leisure 17). Dit doet hij, tot op de dag van vandaag, samen met zijn partner Vera. Inmiddels varen ze al jaren met de Gamble, een Bavaria 37. Dit is eigenlijk mede geïnspireerd door zijn oude zeilmaat Piet Kulk van de Pietekoppe. Met hem heeft Van Houten jaren de IJskegel gevaren, het team wist zelfs de North Sea Race in de ORC 3 te winnen.

Vriendschappelijk varen tijdens de IJskegel

Van Houten heeft voor de IJskegel- en de zomeravondwedstrijden het SW-handicap systeem omarmd. Hiermee houdt hij toch iets meer grip op een redelijk betrouwbaar han-

dicapsysteem. Over het algemeen kunnen we best stellen dat de boten die vooraan eindigen doorgaans ook het netst over de baan gaan. Zij rondt de boeien niet met ruime bogen, en hebben vervolgens geen honderden meters nodig om weer op snelheid te komen. Maar daarover is natuurlijk altijd nog discussie! Van Houten: "De IJskegelwedstrijden moeten vooral vriendschappelijke wedstrijden zijn en laagdrempelig qua deelname, echte clubwedstrijden in de winter en natuurlijk gedurende de woensdagavonden in de zomer!"

Hot shots op de IJspiegel wedstrijden

Voor van Vuuren begonnen de IJspiegelwedstrijden al in 1983 waarbij hij, als kleine jongen, door zijn vader mee werd genomen naar Scheveningen. Daar lag een wedstrijdship te

koop waarin hij (Chris van Vuuren, tevens latere wedstrijdleader bij JCS, red.) interesse had. De eigenaar nodigde vader en zoon uit een IJspiegelrace mee te zeilen. "Ik keek werkelijk mijn ogen uit! Naast hot shots uit de Nederlandse zeilerij die daar rondliepen, voeren de Nederlandse Admiral's Cuppers tezamen met Duitse high tech racejachten de IJspiegelwedstrijden. Als gezin zeilden we altijd vanuit Enkhuizen op het IJsselmeer, maar begin oktober zeilden we naar Scheveningen. Mijn vader was er van overtuigd dat Scheveningen dé locatie was om te leren wedstrijdzeilen met grote boten. Dat gegeven staat voor mij nog steeds als een huis; ondanks dat je in de winter op de Grevelingen en Oosterschelde hartstikke leuk kunt zeilen, is geen enkel Nederlands vaarwater zo divers als het water voor Scheveningen."

"Voor mij is wedstrijdzeilen ook écht wedstrijdzeilen, dat hoeft zeker niet altijd met de beste en duurste materialen. Ik krijg er juist een kick van om met een beperkt budget, slimmigheden en een goede conditie tot een goede klassering te komen. Maar eerlijk ge-

zegt ben ik voor de IJskegel eigenlijk te fanatiek. Als opstapper heb ik een aantal keren meegezeild, als we dan wonnen schaamde ik mij eigenlijk dood tijdens de altijd gezellige prijsuitreiking. Ik had dan het gevoel dat men de eigenaar erop aankeek dat hij of zij een professional aan boord had. Maar ook al zie ik zeker de charme van de IJskegel, als ik concessies ga doen aan mijn instinct qua wedstrijdzeilen, dan moet ik gewoon lekker gaan toerzeilen; met een Berenburgertje in de hand weg zwijmelen bij de mooie vergezichten en denken aan die gekke mensheid achter de horizon."

Toen van Vuuren met zijn broer en ouders in 1984 begon met de IJspiegelwedstrijden was hij al rete fanatiek. Ondanks dat ze startten in de toer/wedstrijdklasse waarbij de uitslag op basis van de Scheveningen handicap werd bepaald. Van de pro's die op de racejachten voorbijkwamen kregen ze dikwijls aanwijzingen. "Schitterend, de combi van beginnende en gevorderde wedstrijdzeilers waarbij plezier in het zeilen de boventoon voert. Dat zal ik nooit vergeten!"

De toekomst van de IJspiegel- en IJskegelwedstrijden

Aan de koffietafel, op een uitgemeten anderhalve meter afstand, bespreken Pegel en Kegel de toekomst van de beide wedstrijden.

"Landelijk zien we een tendens waarbij meer mensen, zelfs met materialen waarmee je op topniveau wedstrijden kan zeilen, dikwijls voor laagdrempelige wedstrijden kiezen. Het bijhouden van een compleet gemotiveerd team, varen met spinnakers (of gennakers), officiële startlijnen en signalen en de druk om een compleet of 'beter' team te hebben tijdens de IJspiegelwedstrijden zijn argumenten waarmee steeds meer eigenaren kiezen voor de laagdrempelige (IJskegel)wedstrijden. Een logische keus, zeker in deze tijd waarin iedereen het druk heeft met meerdere hobby's. Dit betekent overigens ook een toename in het doublehanded zeilen. Maar op welk niveau je ook zeilt, zeilen kost altijd tijd én de nodige euro's."

“Laten we niet vergeten dat veel zeilers zich willen blijven ontwikkelen om op een hoger niveau te kunnen wedstrijdzeilen. Die zich willen voorbereiden op de landelijke en internationale competitie en het kunstje van ervaren zeilers willen afkijken. Scheveningen heeft sowieso, als kraamkamer van bekende zeezeilers, een eer hoog te houden. Nationaal wordt er ook met ontzag naar onze expertise gekeken met betrekking tot het organiseren van wedstrijden op zee. Zelfs wedstrijd-comitéleden lopen tijdens de IJspiegelwedstrijden stage om vooral het spel met stroming en hoge golven onder de knie te krijgen. Dit alles pleit voor het behoud van een startschip, 'n goed comité en faciliteiten zoals de regatta office. Maar een scheiding van de IJspiegel en IJskegel, is dat nog van deze tijd waarin we juist meer naar elkaar toe zouden moeten trekken?”

Pegel en kegel een goede combinatie?

Pegel en Kegel willen mogelijk terug naar een volwaardige IJspiegelwedstrijd met een toer/wedstrijdklasse en de fanatieke wedstrijdklasse waar van Vuuren in zijn jeugd mee kennismaakte. Hierbij wordt kritisch gekeken naar de baansoorten, daarin moet een leuke afwisselende mix te maken zijn. Verder is alles in huis en dat moet blijven. Vanuit onze JCS zeilcommissie en een representatieve groep zeilers is het plan om op korte termijn gezamenlijk te kijken naar de mogelijkheden en uitdagingen rond de Pegel de Kegel. Voor u als lezer dus eigenlijk een oproep om mee te denken! Stuur daartoe dan even een mailtje naar: zeilcommissie@jachtclubscheveningen.com

“Straks als we de mooiste drijvende jachtclub van Europa hebben, kan iedereen van jong tot oud, van beginner tot pro zijn of haar ervaringen enthousiast komen promoten; dat is toch wat wij allemaal willen?”

Erik en Erik – Pegel en Kegel

Vrolijk

Tent- & zeilmakerij
www.zeilmakerijvrolijk.nl

ULTRAMAR
CLEAN PROTECT CARE

Ons team helpt u graag. Of het nu een nieuw RVS frame met buiskap, bimini, sprayhood is. of het oude doek hiervan vervangen en/of repareren.

Voor de jachtzeilen hebben wij de service: voor middel/ kleine reparatie voor woensdag brengen, voor het weekend weer klaar.

Wij zijn ook Apollo sails / Bank sails dealer, dus ook voor nieuwe jachtzeilen, bent U bij ons op het juiste adres.

Vorderingen bouw van het Nieuwe Clubhuis op de werf van De Blauwe Wimpel in Diemen en het vervolgtraject.

Na het vorige artikel in het Spuigat van december 2019, na het bezoek van Aly Anink aan de Blauwe Wimpel in Diemen, zijn er behoorlijke vorderingen gemaakt met de bouw van de drijfbak waarop ons Clubhuis wordt gebouwd.

In de derde week van januari werd het beton van de vloer en de buitenwanden gestort, waarna begin februari de bak te water kon worden gelaten.

Een enorm spannend moment – maar gelukkig, 'onze bak' bleef keurig drijven (en die weegt meer dan 300 ton). De Blauwe Wimpel heeft er ook al een klein stukje mee gevaren – want het gevaarte (22,5 lg. x 12,2 br. x 3,25 meter hg.) leeg 1,20 meter diepgang - moest worden verlegd. Ook dat ging goed met hulp

In maart werden vervolgens enkele binnenwanden en kolommen gestort, waarop de wapening van de begane grondvloer is aangebracht. In deze vloer zijn door de installateurs allerlei leidingen aangelegd voor elektriciteit, vloerverwarming, aan- en afvoerleidingen. En

in de vloer van de bak – helemaal onderin – liggen de leidingen voor de warmtewisselaar. We zien daar straks helemaal niets meer van – maar we hopen er wel van te profiteren natuurlijk – qua energielasten en comfort. Voor de werf was het een primeur – een warmtewisselaar in de bodem van de bak. Er is dan ook veel tijd aan besteed om uit te dokteren hoe dat precies moest worden gedaan.

Nadat de werf aan Jachtclub Scheveningen een "Verklaring van Aanbouw" voor registratie bij het kadaster had verstrekt, is de bak voorzien van een "brandmerk" een plastic plaatje zowel aan de binnen- als aan de buitenkant met het nummer: 38729 B2020. Tegen de tijd dat dit exemplaar van het Spuigat bij de leden van JCS op de mat ligt, is de begane grondvloer gestort en afgewerkt. Na

het uitharden (3 weken) en het aanbrengen van een geïsoleerde zwevende dekvloer in de kelderbak, die ook weer moet worden afgewerkt, zal de bak "vaarklaar" worden gemaakt. Voor "de grote oversteek".

Het transport vanuit Diemen, naar IJmuiden en dan overzee naar Scheveningen. De sleepboten daarvoor zijn al geregeld, al zullen die een rustige dag met weinig wind en een kalme zee moeten afwachten. En ja, het transport is verzekerd (en er vaart een surveyor van de verzekeringsmaatschappij op de sleepboot mee).

Waar wij met z'n allen in een "intelligente lockdown" zitten, is het goede nieuws, dat het binnenslepen van de bak in de Scheveningse haven waarschijnlijk in de tweede helft van

juni plaatsvindt. En wellicht kunnen we er dan – op gepaste afstand – toch weer allemaal met onze neus bovenop staan.

Ten opzichte van de eerdere plannen is er enige vertraging, onder meer door slechte weersomstandigheden toen er beton gestort moest worden. En de latere beschikbaarheid van het ponton waarop de bak gebouwd is. Corona leidt voornamelijk niet tot vertraging, maar dat kloppen we af, omwille van de gezondheid van de bouwers.

De bouwplaats voor de Opbouw

Voor het bepalen van een goede tijdelijke ligplaats is er druk overlegd met de havendienst en gebruikers van de 2de haven. En deze plek is voorlopig bepaald aan de noordwest steiger voorbij de "pijp". Daar is tevens een drijvende

steiger, een afsluitbare gangway en walstroombaan met water voor de aannemer beschikbaar. Om diverse voor de hand liggende redenen (veiligheid, behoud van gastenplaatsen) is er niet voor gekozen om het clubhuis in de passantenkom af te bouwen – normaal de aangegeven plek voor 'tijdelijke' liggers.

Planning van de Opbouw

De firma Verbakel uit Poeldijk is gecontracteerd voor de "Opbouw met cascoafbouw" van het clubhuis. Vanwege de latere aanvoer van de bak is de afbouw gepland van 1 juli tot ca. 15 december 2020. Voor het invaren van het clubhuis naar de jachthaven worden steiger aanpassingen gerealiseerd. Eind dit jaar varen we het nieuwe clubhuis naar zijn bestemming midden in de haven tegenover de centrale gangway van de Jachthaven.

Daarvoor aansluitend zal de firma van 't Hek nog twee palen van 22 meter lang en een doorsnede van ruim 1 meter in de havenbodem trillen. De bak wordt daar met verankeringsbeugels dan aan gekoppeld. En als dat gebeurd is, kunnen de walaansluitingen worden gemaakt en resterend werk aan het interieur worden verricht.

Alles bij elkaar – nog een hele klus, maar dan kunnen we na jaren voorbereiding aan boord stappen van ons nieuwe drijvende clubhuis.

Wytse Bouma (vz Stuurgroep Nieuwbouw)
Maarten van der Toorn (vz Bouw Commissie)

Clubhuis

Hopelijk binnenkort een drankje in ons mooie nieuwe clubhuis!

Op reis in Corona tijd

Nu Corona ons leven beheerst en meerdere tall ships de onverwachte reis naar Nederland ondernemen, krijg ik opeens een gedachte, hebben wij leden die op reis zijn. Hoe gaat het met ze en waar liggen ze en hoe zij ze daar gekomen.

Free

Via Ben van Dullemen kom ik in contact met Ype en Rosalinde de Jong van de Free. De Free ligt op dit moment op Union Island, onderdeel van Saint Vincent en de Grenadines.

Ype en Rosalinde hadden al lang de droom om te vertrekken uit Nederland. Rosalinde had een seizoen gewerkt op een klipper uit 1890, waar zij verliefd werd op het zeilen. Haar idee was om als bemanning richting de zon te varen. In die tijd kwam zij Ype tegen en kort daarna werd Amelie geboren. Daardoor ging dat plan de ijskast in, maar de wens van reizen was er nog steeds.

Er werd gedroomd over een kiteschool. Via het Jumpteam Scheveningen kwam Ype in contact met het zeilen. Kiten ging even niet vanwege een gebroken enkel, maar met een bevriende kiter zeilen vanuit Volendam kon natuurlijk wel. En daar werd een nieuw plan geboren. Een boot, je kan er wonen, mee reizen. En de

aanschaf kosten waren te overzien was hun mening. Er werd gezocht en de Free werd gevonden. Een Contest 36 een oude dame uit 1978. De dame werd gekocht en opgeknapt. Het eerste jaar werd er gevaren vanuit Volendam. Het Markermeer, IJsselmeer en de Waddens werden verkend. Na het eerste jaar werd de boot verhuist naar Scheveningen waar er nog 2½ jaar flink aan de boot wordt geklust.

Op 2 juni 2019 vertrekken Ype en Rosalinde met de kinderen uiteindelijk uit Scheveningen. Rustig via Zeeland en de Belgische kust. Door de lage temperaturen varen ze sneller door dan het initiële plan. De kanaal eilanden overgeslagen en snel varen ze richting de geliefde warmte in Spanje. Via Portugal de Canarische eilanden varen ze naar de Kaap Verden. Alle eilanden worden onderweg bezocht.

Vanuit de Kaap Verden steken ze over naar Suriname. En wordt er rustig in de zuidelijke carieb rond gevaren.

Toen Corona de wereld ging beheersen hebben zij de keuze gemaakt om naar de Grenadines te gaan. Saint Vincent en de Grenadines is een onafhankelijk land in de Caribische zee en maakt deel uit van het Brits Gemenebest. Saint Vincent en de Grenadines bestaat uit 16 eilanden. De reden waarom ze hiervoor hebben gekozen. Ze liggen dus niet vast maar mogen zich vrij bewegen binnen de landsgrenzen. Wat betekent dat ze nog gewoon aan het eiland hoppen zijn en rondvaren. Alleen zijn de mogelijkheden beperkter. Winkels zijn daar gewoon open. Restaurant ook, maar omdat er bijna geen toeristen meer zijn doen ze geen inkoop en moet je reserveren en je keuze vooraf aangeven.

Hun plan is om naar curacao te varen voor het orkaan seizoen begint, om daar te gaan werken. Het eerste plan was te gaan charteren en kitesurf lessen te geven. Nu de toeristenbranche stop is gezet zullen we onze oude werkzaamheden in de IT en onderwijs probe-

ren te hervatten. We hopen dat tegen die tijd curacao weer open is voor de zeilers. We zijn met 60 boten bezig om daar straks toegelaten te worden.

We liggen aan de zuid kant van het orkaan gebied en kunnen er binnen 24 uit zijn. En verder zien ze wel. Voorlopig blijven ze in de carieb en misschien volgt de Pacific.

Karma

De vertrekkers wereld is klein. Ype brengt me in contact met andere JCS leden, Marco en Karin Groenveld. Zij leerden elkaar kennen tijdens het voorbereiden van hun boten.

Marco zeilde in zijn tienerjaren met vrienden. Ze huurde een dan een bootje voor de Sneekweek. Ook Karin had een link met het water, als opstapper is zij meegevaren tijdens een trip via "the inland passage" (Juneau – Pr. Rubert) met de Jonathan II van Mark van de Weg.

Via via wordt hij in 2005 gevraagd als crew member op een charter schip dat rond vaart in de noordelijke Scandinavische wateren rond Tromsø. Hier begint het zeil virus, maar er volgen mooie reizen, waaronder de noordwest passage van Canada naar Alaska.

Marco en Karin kochten in 2013 een Sunbeam 36 uit 1985 en genoten van de boot die toen nog in Willemstad lag. 3 Maanden voor vertrek werd de boot naar Scheveningen gevaren. Dan is makkelijker en dichterbij in de voorbereiding.

Op 18 juni 2019 vertrekken Marco en Karin uit Scheveningen voor een rondje Atlantic.

De route is ongeveer gelijk als die van de Free en onderweg komen ze elkaar ook meerdere malen tegen.

Marco en Karin liggen nu in Martinique. Plannen die er waren worden aangepast. Naar Dominica en Sint Maarten kan niet meer. Op

Martinique zijn de regels gelijk aan Frankrijk. Een attest is nodig om de noodzaak aan tonen. Dit kan zijn boodschappen, medisch of een wandeling voor ontspanning. Verder kunnen zij niets anders dan op hun boot zitten.

Er wordt aan een plan gewerkt om de boot weer terug naar Nederland te krijgen. Begin juli begint voor hun het 'normale' leven weer. We hopen Marco en Karin weer snel in Scheveningen te verwelkomen en al hun verhalen te horen in het Spuigat met een biertje of wijntje erbij.

Op het moment van schrijven weten we nog niet wanneer we dit weer kunnen doen, maar het gaat vast gebeuren.

Namens de reactie, Monique Eggink

Foto's Ronald van der Horst

Koninklijke Onderscheiding voor Huib Hoogenraad.

Op donderdag 23 april ging bij Huib de telefoon en was niemand minder dan Johan Remkes, de burgemeester van Den Haag aan de lijn. Hij belde Huib om hem mede te delen dat hem een Koninklijke Onderscheiding was toegekend.

Anita Bakker, bekend van de Zoute Optimist, is al een jaar geleden begonnen met het aanvragen van deze onderscheiding. Zij heeft alle activiteiten van Huib in het vrijwilligerscircuit verzameld. En dat is een hele lijst geworden. Zo loopt Huib bijvoorbeeld al 35 jaar mee als lakei naast de Gouden Koets en is hij ook al jaren actief bij de jaarlijkse organisatie van Vlaggetjesdag.

Maar de onderscheiding is vooral toegekend vanwege zijn activiteiten binnen onze vereniging. We noemen bijvoorbeeld zijn enorme inzet om het Spuigat aan te sturen en zijn bijdrage aan de Zoute Optimist, waar hij zich zomers en 's winters voor inzet.

Deze Koninklijke Onderscheiding is een kroon op het werk van onze "Super vrijwilliger" aldus Anita Bakker.

Namens de leden van JCS feliciteren wij Huib van harte met het toekennen en ontvangen van deze Koninklijke Onderscheiding.

Namens de redactie.
Aly Anink

Zeilmakerij Vrolijk sponsort een nieuwe genua en grootzeilhuik! Waarvoor grote dank!

De Jeugd rukt op

Vanwege het Corona-virus zijn de geplande activiteiten van het jeugdzeilen, clubboten en ZOP uitgesteld. De twee bestelde SB20's met trailers en elektrische buitenboordmotoren staan voorlopig veilig bij de leverancier in Friesland.

Ondanks deze tegenvaller dringt de jeugd sluipenderwijs Jachtclub Scheveningen verder binnen. Op een willekeurige zonnige middag vond uw verslaggever drie jongelui aan het werk in de haven.

Nicolaj Vreeswijk is jaren actief geweest bij de ZOP als leerling en als trainer. In het najaar van 2019 kocht hij een gele J22, die hij sindsdien aan het opknappen is. Met zijn vrienden en vriendinnen toert hij regelmatig door de haven om naar de zonsondergang te kijken. Maar ook deed hij mee met de Indian Summer Cup terwijl er vlagen van 7Bf stonden. Deze winter heeft hij het dek versterkt en recent heeft hij de mast weer teruggezet. Zijn ambitie is om J22-klasse wedstrijden te gaan varen, maar daarvoor moet eerst voor nieuwe zeilen gespaard worden.

Lisa McDowell werkte als kind al op het charterschip van haar vader. Als trainer was zij actief bij de ZOP. Deze winter kocht ze na harde onderhandelingen Sammy, een Jeanneau Melody uit 1982. Samen met Bas en Nicolaj zeilde ze die van het Ketelmeer naar Scheveningen. Nu moet de elektronica aan boord worden

opgeknapt. Haar plannen zijn (onder andere) om zoveel mogelijk vrienden aan het zeilen te krijgen, naar west Schotland te zeilen, af te studeren, een grotere boot te kopen, naar de Bahama's te zeilen en ondertussen ook nog op Tallships te zeilen.

Bas Vermeulen stapte in de zomer van 2019 voor het eerst aan boord van een zeezeiler om mee te doen met de Scheveningen500 in de Student League. In StMalo monsterde hij aan als voordekker in het IJpegelteam van de Juliett Romeo. Tussendoor kluste hij enthousiast aan de Paisano, de Taling30 clubboot. Begin maart fietste hij richting China, maar moest rechtsomkeert maken vanwege het Coronavirus. Vandaar dat hij nu weer aan boord van de Paisano te vinden is. Zijn ambitie blijft om naar China te fietsen, als hij onderweg niet een mooi zeilschip tegenkomt om een lange oversteek mee te maken.

Het opknappen van de Paisano is deze winter flink gevorderd. Andre Jansen heeft zich over de oude Sabb 2-cilinder ontfermt en deze start nu weer eenvoudig met een sterkere startmotor en voorgloeipunten. Zeilmakerij

Vrolijk sponsort een nieuwe genua en grootzeilhuik. Diverse jeugdleden en veteranen hebben de boot gepoetst en opgeknapt. Er ligt nieuwe vloerbedekking en de oude plotter is vervangen door een nieuwere. De lijnen zijn gedeeltelijk vervangen tijdens de Happy Days van Vrolijk Watersport. De kapotte balken van de kuipvloer zijn vervangen door RVS profielen.

Af en toe blijven er mensen bij de C3 ligplaats staan om dit fraaie scheepje te bewonderen. Een enkeling heeft de Paisano gezien tijdens proefvaarten in de haven. Hopelijk kunnen we onze clubboten binnenkort echt in gebruik nemen!

We zijn nog op zoek naar sportieve wedstrijdzeilers die het trainersteam op de SB20's willen versterken. En ook zoeken we nog enkele ervaren schippers die als mentor ieder een groepje beginnende zeilers onder hun hoede willen nemen op de Paisano. Mocht u interesse hebben, neem dan (telefonisch!) contact op met Huub de Haer op het havenkantoor.

Bolle Jan en zijn Marron

Palen te kort

Salonschip Van Wijck omstreeks 1951

Steigerpraat: Historisch besef

*“Waar zal ik wezen als ik zestig ben:
In diepzee rottend of in zand begraven,
Of zal ik staren stilstaand aan een haven,
De hand gestrekt, zoals ik velen ken...”*

Deze regels schreef de romantische en rusteloze dichter / scheepsarts Jan Slauerhoff (1898-1936) toen hij zelf in Macao of andere haven aan het dwalen was.

Hij had zeker een punt: Een haven heeft een speciale aantrekkingskracht op mensen, je komt er oude bekenden tegen en is altijd wat te doen.

Staan op het bruggetje van de spuisluis vraag ik me wel eens af of de mensen die nu om de haven zijn komen wonen nog wel weten dat hun appartementen op getaande grond zijn gebouwd. Zouden ze weten dat in de vijftiger jaren honderden loggers in de havens lagen; dat er rokerijen, kuiperijen, vrieshuizen, ijsfabrieken, rederijen, bedrijven in scheepsbenodigdheden waren, en een visserijschool? Dat de Scheveningers hun horloges gelijk zetten op de fluit van de “Sleep”? Maar de zee raakte leeg en de visserij- indu-

strie kwam krakend tot stilstand. Slechts een handvol kotters kon gequoteerd blijven visen. De haven lag te wachten op een andere invulling.

In de ZW hoek van de tweede haven zag je naast “de Sleep” al wat plezierscheepjes verschijnen, kleine visbootjes en verbouwde scheepssloepen, soms een paar zeiljachtjes. Daar tegenover knarste de baggermolen “Maas” nog wel om de haven voor de oude visafslag op diepte te houden voor de aanvoer van verse garrend. Maar toch, de voortekens waren onmiskenbaar: Al in 1950 kon je vanuit de eerste haven een tochtje op zee maken met de salonboot “W.F. van der Wyck”.

Het aantal plezierscheepjes nam toe; er werd een jachtclub opgericht met echte havenmeesters, eentje zoals Maarten Tuyt, die in een houten huis op de kop van de haven woonde. Hij zette schepen droog met een oude drag-

line naast de spuisluis waarbij die kraan op zijn tenen ging staan. Tuyt hield wel van een whisky-tje.

Vaak hoorde je hem op zijn ronde mompelend en vloekend over de steiger lopen. Daar lagen “zûnige” Allie met de “Martina”, daarnaast Piet de Zigeuner met zijn rode visboot en zijn zwarte hond, Jan met zijn “Jan van Gent”, en aan de andere kant zat Bolle Jan op zijn sloep “Marron” eindjes te splitsen. Het grote lijf van Bolle Jan paste maar net in het kleine roefje. Hij had grootse plannen, maar ‘t kwam er nooit van. De “Marijke” van Karel werd door twee Duitsers gekaapt, maar later om de Zuid weer door de KNRM terugveroverd. Leo ‘s eurokruiser “Mumse” ging onder raadselachtige omstandigheden in de fik en nam ook de buurt mee.

Als je goede gebruikte scheepspullen nodig had kon je terecht in het winkeltje van Jan en

Karin Pennock op de kop van de oude visafslag.

Ter hoogte van het Spuigat stond op de steiger een hokje met een hotline naar de verkeerspost. Als je naar buiten ging moest je altijd even bellen; je moest ook verplicht toeteren in de Pijp.

Ook de “Sleep” ging zich meer richten op de jachten. Gerrit of Rinus plukte je scheepje met de grote kraan uit de haven en zette je keurig op de scheepshelling neer. Bij het afsputten spoot je met die paar honderd bar bijna de kiel onder het schip vandaan. De pokken gingen er gewoon zelf vandoor als ze die spuit zagen.

Maar het grote werk ging voor: Je had pech als je net klaar was met lakken en naast je een kotter werd afgespoten. Na het ongeluk met de kraan in 2001 konden de jachten nog

drooggezet worden met de hellingwagens waarmee de kotters omhoog werden getrokken. Voor minder geld kon je je scheepje met hoogwater ook nog op de bankplaats zetten. In ‘95 werd de tweede haven uitgebaggerd; alle schepen moesten verhalen naar andere havens of konden op de kant gezet worden op het Norfolk terrein. De steigerpalen werden getrokken en toen de haven op diepte was, werden ze er weer ingeheid. Het zager prachtig uit, maar al gauw ging het verhaal rond dat de glijpalen veel te kort waren.

Toen viel een novemberstorm uit de NW toevallig precies samen met het hoogwater. Het havenwater bleef maar stijgen, liep zelfs de restaurantjes binnen. Het steeg verder tot de steigers boven de palen gingen drijven. Toen het water weer zakte bleven ze er natuurlijk aan hangen.

En nu is de tweede binnenhaven officieel tot

recreatiehaven gepromoveerd. De jachtclub heeft zich tussen de rondhijgende projectontwikkelaars een nieuw eigen drijfclubhuis bevocht, wetende dat de strijd om de laatste vierkante meter bouwgrond in het Scheveningse Waterfront in volle gang is. En dat is strategisch gezien een goede zet. De oude pikbroeken van het eerste uur zijn langzamerhand aan ‘t verdwijnen, net zoals de kleinere scheepjes. De “Sleep” ligt onder een grote berg zand. De nieuwe generatie pleziervaarders zit in de warme zomers op hun schepen te borrelen en kijken naar de langslappende wandelaars.

Want in de haven is altijd wat te doen.

Harry van Hemert

www.youtube.com/watch?v=PFjkmWBHs

Uw maritieme totaal specialist!

- In- en verkoop sloepen/sportboten
(gespecialiseerd in rubberboten (ribs))
- In- en verkoop van in- en outboard motoren
- Reparatie en onderhoud boten en motoren
- Lpg ombouw van in- en outboard motoren
- Polyester en tubes (rubber) reparatie
- Totaal schilder- en lakwerk van boven tot onder de waterlijn
- Stalling zomer en winter (4500 m2)
- Rib & tenderverhuur
- Event service

MARITIEM CENTRUM RIJNZICHT

meer informatie vind u op:

www.MaritiemCentrumRijnzicht.nl

Maritiem Centrum Rijnzicht | Valkenburgseweg 70 | 2223 KE Katwijk a/d Rijn | Tel. 071-40 27 000 | info@maritiemcentrumrijnzicht.nl
www.maritiemcentrumrijnzicht.nl Like ons op Facebook <https://www.facebook.com/MCRijnzicht> volg ons op Twitter @RijnzichtGroep

Sailservice Ontzorgt!

Hulp nodig bij het organiseren van een watersport wedstrijd, clinic of iets soortgelijks? Sailservice biedt uitkomst! Van portofoons tot boeien, ribs met gediplomeerde drivers, zelfs een ervaren team voor race management. Sailservice kan daar allemaal voor zorgen, zodat uw evenement een groot succes wordt en u zelf optimaal kunt genieten. Klein of groot evenement, Sailservice ontzorgt!

kijk voor meer informatie op
www.sailservice.org of mail naar info@sailservice.org

ZOP

We leven in een nieuwe wereld

Rond de Paasdagen, misschien wel al een paar maandjes eerder, komt het team van de Zoute Optimist uit haar winterslaap. Zo ook dit jaar. De inschrijvingen stromen binnen. Eigenlijk al vanaf het najaar. Wie met de Zoute Optimist het water op geweest is wil meer. Zeker wanneer de eerste vorderingenstaten behaald zijn dan wil je ook het echte CWO in handen krijgen, toch? Of wanneer CWO 1 binnen is wil jij verder op voor CWO 2.

In het weekend van 6 en 7 juni staat gepland dat wij weer uitvaren, maar wij leven op dit moment (nu ik dit schrijf) in een nieuwe wereld.

Niemand mag of kan naar school. Onze jachtclub is al weken gesloten. Veel mensen gaan niet naar hun werk en werken thuis. Er is zelfs geen sport die wij op dit moment mogen beoefenen. Niemand maar ook niemand kon dit aan zien komen. Zelfs de Olympische Spelen en de door onze eigen Jachtclub georganiseerde North Sea Regatta zijn afgelast.

Maar wij hebben ook goed nieuws. Onze vloot ligt er prachtig bij. Als wij van start mogen gaan dan varen wij uit. Natuurlijk houden wij ons aan de richtlijnen van onze overheid.

Samen met onze hoofdsponsor Moving Intel-

ligence en Vinea zijn wij klaar voor het nieuwe vaarseizoen.

Wij kunnen het ons haast niet voorstellen maar misschien zijn er mensen die ons nog niet kennen. De Zoute Optimist is echt een hele leuke club binnen uw eigen Jachtclub, al ruim 10 jaar! Op dit moment vormen Hanne, Mieke, Pieter, Jeroen en Marcia het team van de Zoute Optimist. Samen met een groot team van super enthousiaste zeiltrainers onder leiding van zeilschool Vinea organiseren wij de zeillessen in de Optimisten en Laser Pico's. Ons team bestaat uit vrijwilligers. Jaarlijks zijn wij weer opzoek naar versterking. Wij kunnen altijd hulp en versterking gebruiken. Tijdens de lessen is het heel belangrijk dat er rib-bemanning is met een vaarbewijs om de veiligheid te waarborgen. Zonder bijvoorbeeld deze rescue-boten met bemanning kunnen de

lessen niet plaatsvinden. Ook hebben de trainers tussen de ochtend en de middag lessen recht op een goede lunch. Deze komt er niet zonder de inzet van onze vrijwilligers. U snapt het al. Graag laten wij zien hoe leuk het is om als vrijwilliger bij de Zoute Optimist aan de slag te gaan. Kom gezellig een kijkje nemen. U kunt ons vinden bij het Topzeilcentrum aan de Hellingweg 11. Vaak zeilen we in de kom maar als het weer, de stroom en de wind het toelaten gaan we de zee natuurlijk op.

Ook hebben wij nog een aantal plekken vrij voor onze lessen. Inschrijven kan via de website en de app van de jachtclub.

www.jachclubscheveningen.com/zop/cursussen

O.a. verkrijgbaar bij:
Maritiem Watersport - Scheveningen
Ad Spek Watersport - Leidschendam
Tijssen Watersport - Leiderdorp
Boateak Watersport - Wemeldinge
George Kniest - Almere

www.slambenelux.nl

Boot in Corona tijd

Het is eind maart 2020 en we zitten met zijn allen opgehokt thuis. Gelukkig mogen we nog naar buiten. Er komt bericht van de jachthaven Dintelmond, waar onze EvaStella op de kant ligt. De mast die er afgelopen herfst voor het eerst in 14 jaar af is gegaan, is van nieuwe verstaging voorzien. De romp is gepoetst en de schade, opgedaan door een ongelukkige manoeuvre van de buurman in de haven van Terschelling, is gerepareerd. Tijd om onze thuis-isolatie om te zetten in een bezoekje aan de boot.

Voorzien van plastic handschoentjes, en doekjes om eventueel de handen te poetsen gaan we op stap. Aangekomen bij de haven van Dintelmond blijkt het hek van de haven op slot. Gelukkig hebben we nog een pasje en kunnen we naar binnen. En daar ligt onze trots, een blinkende EvaStella. De romp schittert ons tegemoet. De mast ligt nog in het mastenrek, maar is voorzien van nieuwe verstaging. We worden er helemaal blij van. De afstand die we aanhouden naar andere personen is zeker 2 meter. En dan willen we het terrein weer af en blijkt het hek wederom op slot. Wat we ook proberen er is geen beweging in te krijgen. Samen met de bestuurster van een andere auto bekijkt Peter de mogelijkheden bij het hek. En u begrijpt het al, geen 2 meter maar 2 cm uit elkaar wordt het hek bestudeerd. In de auto slaak ik een diepe zucht.

Helaas hebben we al bericht gekregen van onze thuishaven Bruinisse dat verblijf 's nachts aan boord niet meer is toegestaan. Dat had

thuis al tot gevolg gehad dat Peter verzuchtte dat we beter in Scheveningen hadden kunnen blijven liggen. In Dintelmond zijn er ook nog geen beperkende maatregelen van kracht. En zo maken we plannen om de boot in het water te laten leggen, de mast erop, inruimen en naar Bruinisse met die hap. Misschien kunnen we dan nog af en toe een dagje naar de Gevelingen.

Op woensdag 1 april ligt de boot in het water met de mast erop. Er moet nog wel wat gepoetst worden.

Op vrijdag 3 april laden we twee auto's vol. We gaan de boot vaarklaar maken en haar naar Bruinisse brengen. Van JCS krijgen we een Noodverordening op de mail. Er mag ook in Scheveningen niet meer overnacht worden. In Dintelmond is de lucht blauw, het extra jasje hoeft niet aan. Helaas blijkt de boiler geen warm water te maken. Om 5 uur besluiten we toch nog even naar de monteur van de haven

en de Havenmeester te lopen. En daar horen we dat het plannetje om te blijven overnachten in het water valt. Op deze vrijdag is ook in Dintelmond een verbod op nachtelijk verblijf aan boord van kracht gegaan. Bovendien denkt de havenmeester dat er een mogelijkheid bestaat dat de haven vandaag al vanaf 18.00 uur op slot gaat. Er zit niets anders op om de boel weer in te pakken, de boot stormvast te leggen en huiswaarts te keren. De monteur heeft volgende week tijd om naar de boiler te kijken.

Gelukkig blijkt de volgende morgen dat Dintelmond toch niet op slot is gegaan. Maar blijkt dat je als 70-jarige niet meer welkom bent op de IC. Het moet toch niet gekker worden in Nederland.

Op maandag 6 april horen we niets van de monteur. Er wordt echter een overval gepleegd op onze lokale Albert Heijn. Bij het toesnellen van de bedrijfsleider van onze AH neemt de

dader, zonder buit, de benen. Hij blijkt een jongeman uit ons eigen dorp. Tja het zal je kind maar wezen in Coronatijd.

Op dinsdag en woensdag zitten we op de Jachthaven om de boot verder vaarklaar te maken. De man die onze boot poetst komt op 3 meter afstand een praatje maken. Hij ziet zijn toekomst wel wat somber in. Veel boten liggen nog op de kant en leveren geen werk meer op. Maar hij hoopt op betere tijden en denkt dat men dit jaar als men op vakantie mag, wel niet zo ver zal gaan. Vliegen is al niet aantrekkelijk, laat staan naar een ver oord waar corona nog niet onder controle is. En om over cruisen op grote cruiseschepen maar helemaal niet te spreken. Hij vertelt dat er wel wat jonge mensen bij hem aankloppen die een sloep hebben aangeschaft en door hem het onderhoud laten doen.

Misschien gaan andere jonge mensen wel weer een bootje kopen als reizen naar verre

oorden niet direct tot de mogelijkheden meer behoort. Wij hopen het met hem. Niets leuker dan varen.

Donderdag wachten we de monteur nog even af, maar krijgen dan al verontrustende mailtjes dat de havens in de buurt van Bruinisse op slot gaan. Op Goeree Overflakkee mag je helemaal niet meer op je boot verblijven.

Een telefoontje met de havenmeester in Bruinisse stelt ons gerust. Tussen 7 en 19 uur zijn we van harte welkom op de haven. En zo vertrekken wij vrijdag 10 april in alle vroegte om de EvaStella van Dintelmond naar Bruinisse te varen. Nog even de Vaarweginformatie geraadpleegd of de sluisen draaien en om half elf gooien we los. In Coronatijd zijn wij op weg naar Bruinisse. Alles loopt gesmeerd, behalve 1 dingetje. Bij het uitvaren van de Kramersluis raken we even de grond. Wij varen al sinds mensenheugenis in dit gebied. Nog nooit hebben we de grond bij het uitvaren van

de sluis geraakt. Het blijkt op dat moment het laagste punt van laag water te zijn, er staat een oostenwind en het is die dag ook nog springtij. Voor het eerst van ons leven tikken wij met onze kiel de drempel van de sluis aan. En dan nog de Grevelingensluis die probleemloos verloopt. We oefenen nog even met ankeren en meren daarna af in onze eigen box. De boot ligt op zijn plek.

Daphne Deckers spreekt al van vC en nC, voor Coronatijd en na-Coronatijd. Voorlopig zitten we er nog middenin.

Een goede gezondheid toegewenst!!!!

Namens de redactie,

Aly Anink-van Driel

CAMRACE 2020

Het idee om deze race te organiseren ontstond in het jaar 1980. In 1982 werd de race voor het eerst georganiseerd. Er verschenen toen 35 schepen aan de start en uiteindelijk haalden 18 schepen de finish. Het jaar 2008 kende het grootste aantal deelnemers; er kwamen 120 schepen aan de start en 112 schepen haalden reglementair de finish. De editie 2016 ging met 69 deelnemers van start.

De C.A.M.R. wordt om de twee jaar gezeild. De startplaats is Lauwersoog en de finish nabij het Noorse Larvik. De afstand is ongeveer 365 zeemijl. In tijd doet men er in het algemeen 2 tot 5 dagen over om de afstand te overbruggen. Dit is natuurlijk afhankelijk van het weer en het schip waarmee gevaren wordt.

De route

De organisatie zal afhankelijk van de verwachte weersomstandigheden per startgroep een baan bekend maken. De banen A en B hebben een lengte van ca. 390 en 450 mijl. Klassen met snellere schepen varen over het algemeen de langere baan, de kleinere minder snelle schepen de kortere. Door de 2 banen komen de deelnemers zoveel mogelijk tegelijk binnen, waardoor er minder wachttijd is tot de gezellige barbecue waar de CAMR traditie mee wordt afgesloten.

De Race

In de week voor de start arriveren de deelnemers in Lauwersoog, waar de aankondigde keuring op uitrusting en vooral veiligheid zal worden uitgevoerd. Op donderdagavond wordt er gezamenlijk gegeten waar vrijwel alle deelnemers, familie, belangstellenden, vrijwilligers en bestuursleden aan deelnemen. Vrijdag worden alle schepen naar de buitenhaven verhaald. Zaterdagochtend vindt eerst de briefing plaats, waar

de laatste wijzigingen worden doorgegeven, en wordt de weersverwachting besproken. Daarna begeeft iedereen zich naar zijn of haar schip waar afscheid wordt genomen van familie, vrienden en belangstellenden. Hierna vindt de start plaats, altijd een spannend moment voor de deelnemers en tevens een schitterend gezicht voor de toeschouwers.

Dan zeilen de deelnemers hun wedstrijd. Eenmaal in Larvik vindt een warm onthaal plaats en kan men zich heerlijk opfrissen en uitrusten en kan men genieten van de mooie Noorse kust.

Na enkele dagen vindt de Parade of Sail plaats, waarmee een eerbetoon wordt gegeven aan Colin Archer, die in Larvik begraven ligt. Als laatste wordt er nog gestreden om de Martin Loos prijs. Hierna vindt de prijsuitreiking plaats en de gezamenlijke barbecue.

Degene die de tocht 5 keer als schipper heeft volbracht behoort tot het veteranen gilde.

De CAMR tijlijn:

- Zaterdag week voor de start; opening wedstrijd kantoor Lauwersoog
- Donderdag voor de start; nasipan maaltijd en afsluitende borrel Lauwersoog
- Vrijdag voor de start; schepen vanuit jachthaven Noordergat naar de buitenhaven van Lauwersoog
- Zaterdag; briefing en start van de wedstrijd
- Noorwegen, woensdag na de start; laatst reglementaire dag voor finish
- Noorwegen, donderdag na de start; prijsuitreiking en afsluitende barbecue!

De 20e CAMR start dit jaar op 11 juli 2020 vanuit Lauwersoog. Vanwege de datum in juli hebben wij vooralsnog geen beslissing genomen over het door gaan van de race i.v.m. het corona virus. Wij houden het nieuws en advies van de Nederlandse en Noorse overheid nauwlettend in de gaten.

Van de viscommissie

Terwijl ik dit schrijf hebben we net een weekje achter de rug met eindelijk een zetje waarop ook kleine visbootjes zich comfortabel en veilig konden wagen. Maar plannen voor een paar uurtjes vissen sneuvelen op het virus. Mijn beide vismatten kregen van hun thuisfront geen toestemming om mee te gaan. En aan het voorschrift van de overheid om tot anderen dan huisgenoten minimaal 1,5 m afstand te houden kan op een visbootje moeilijk worden voldaan. Hopelijk hebben we wederom een beetje mooi weer zodra de social distancing voorschriften kunnen worden versoepeld.

Dit voorjaar is de viscommissie van de Afrit geadviseerd en ondersteund bij het voorbereiden van het Nederlands Kampioenschap Kleinbootvissen, dat zij dit jaar zouden organiseren. En er waren ideeën om in de rest van dit jaar ook samen met de Afrit wedstrijden te gaan organiseren. Alles ligt nu stil of is uitgesteld door dat ***virus.

Ik ben nog steeds in het bezit van een stapeltje keuringsstickers die ik vorig jaar van de NFB kreeg. Ik heb toen binnen JCS al eens de vraag opgeworpen onder welke voorwaarden wij als JCS die stickers kunnen uitreiken. Moeten we de betrokken boten daarvoor aan een soort keuring onderwerpen, en welke voorschriften gelden daarbij dan? Daar is toen geen reactie op gekomen, en daarom stel ik de vraag nu nog maar eens. Weet iemand nog hoe dat in het verleden is gegaan?

Wat losstaat van JCS is de monitoring van

de intrek van glasaal en driedoornige stekelbaars. Die vindt langs de hele Nederlandse kust plaats overal waar de glasaal en de stekelbaarsjes vanuit zee het binnenwater op willen om op te groeien in het zoete water. In Scheveningen doet een groep vrijwilligers dat dit jaar al voor de 5e keer. Van half februari tot half juni wordt twee avonden per week volgens een strikt protocol met een kruisnet onderzocht hoeveel vis zich bij ons bevindt. Onder leiding van de Stichting Reptielen, Amfibieën en Vissen Onderzoek Nederland (RAVON), en gefinancierd door waterschappen en andere overheden. Doel is inzicht te krijgen in de effectiviteit van maatregelen die door o.a. Delfland worden genomen om de mogelijkheden tot intrek te verbeteren.

Zo heeft Delfland het afgelopen jaar het gemaal Schoute aangepast met een passage voor de glasaal, en wordt de keersluis bij onze jachthaven regelmatig opengezet om de in-

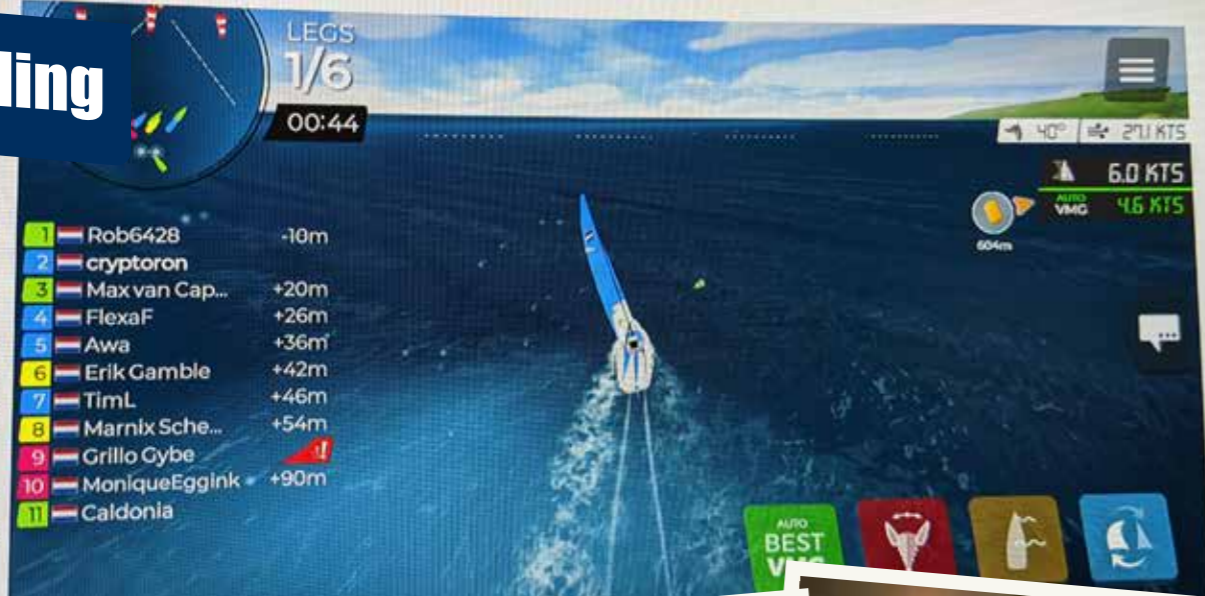
trek te vergemakkelijken, ook op momenten dat het gemaal niet pompt. De eerste resultaten daarvan zijn al zichtbaar. Vanaf de brug bij de keersluis vangen we dit jaar nog nauwelijks aaltjes of stekelbaarsjes, en aan de zeezijde van het gemaal juist veel meer dan voorgaande jaren. Een groter onderzoek dat voor eind april gepland stond om de geslaagde trek door het gemaal te meten met gemarkeerde aaltjes moest helaas vanwege het virus worden uitgesteld tot volgend jaar.

Ik sluit af met de wens dat het virus voor ons vissers geen grotere ongemakken veroorzaakt dan een poosje niet vissen, en niet samenkomen in het oude Spuigat. Wees voorzichtig! Houd afstand. En was regelmatig je handen. We gaan dat virus eronder krijgen!

Henk Baarbé

E-Sailing

E-sailing in de Corona tijd.

Storm tekent het begin van 2020. IJpegels worden afgelast door teveel wind, maar ook de IJkegel heeft hier last van. Zo begint het jaar al vreemd. En het gaat nog veel gekker worden. In China is een virus en tegen de tijd dat wij eindelijk rust hebben gekregen van de wind en er een zeilbaar Atoom Cup weekend aan zit te komen, komt de mededeling dat we geen samenkomsten meer mogen hebben. Daardoor valt al snel het besluit binnen onze vereniging, dat het niet verstandig is om te gaan zeilen met alle gezelligheid die daar bij hoort.

Vanaf dan gaat het snel. Restaurants en cafés woorden gesloten, geen evenementen meer. Ons leven wordt rustiger, we mogen niet meer samenkomen en blijven op afstand van elkaar.

Het leven in flink digitaal geworden. Iedereen die het kan zit thuis achter de PC z'n werk te doen. Sociale contacten lopen via WhatsApp, Zoom, Facetime en natuurlijk het oude en vertrouwde bellen.

Maar het woensdagavond zeilen rond de drains. Ja dat kan nog niet.

Maar dan komt er een verlossend appje van Tim Lemeer in 1 van de app groepjes die de vereniging rijk is en waar ik toevallig in zit.

Ook daar heeft de virtuele wereld een antwoord op.

En ja daar gaan we, we gaan zeilen. Virtueel zonder wind te voelen, maar je krullen blijven in ieder geval goed zitten. Geen zilte lucht, geen zeilpak, geen biertje in het spuiat, maar ja je moet wat. Dus ik meld me toch aan.

Ik oefen wat op de computer, let natuurlijk slecht op tijdens het oefenen. Dan mis je blijkbaar toch wat slimme tips. Maar het kan ook komen omdat ik niet zo een gamer ben.

Op 8 april zijn we begonnen vanaf 19:45 ging de app groep 'ON'. En pff wat kreeg m'n telefoon stress. Om 20:00 inloggen op Virtual

Regatta Inshore. Het bleek stevig te waaien een knoopje of 20, maar met een stralend zonnetje.

We kregen allemaal een J/70 onder onze kont. We varen totaal 6 races, waarvan de laatste een medal race is.

De regels ken ik redelijk goed. Dus ik heb snel door dat als je iets doet wat niet mag en je een straf krijgt. Ja het fluitje van de jury is mij niet onbekend. Dus gelijk beginnen aan de straf. Maar is dat een 1 turn of 2 turn penalty in de virtuele wereld. Na 1 keer een gijp en overstag is de straf uit beeld. Oké dat weet ik dan ook, maar wat blijkt, ik heb niet genoeg geoefend of niet goed nagedacht. Ook hier

shift de wind en heb je headers en lift. Maar niemand in de rail die dat roept en je voelt het ook niet. Boven je geen windex, maar een plafonnière. En verrassend genoeg die verteld je niks over de wind.

Gedachten gaan in de vrije loop. Wat nu als je een ventilator zou kunnen aansluiten en je de wind door je haren kan voelen gaan. Maar dan natuurlijk wel computer gestuurd zodat je de shift en vlagen kan voelen. Een 'play seat' die de golven aangeeft. Misschien heeft dit een toekomst.

En dan vlak voor de laatste pot kom je erachter dat je nog meer kan dan sturen en zeilwissels. Je kan je schoot loslaten. Top voor de start.

Had ik best eerder willen ontdekken. Al met al ben ik zo van slag, ik start te vroeg. Het staat levensgroot in beeld, maar zo ik ben druk met m'n nieuwe knopjes dat ik dat gewoon niet zie of negeer. Als ik het me realiseer is het te laat. Want in het echte leven heb je 4 minuten om je start te corrigeren volgens de regels, virtueel is dat anders en duidelijk korter.

Communicatie was volop aanwezig. Ik denk wel 200 appjes die je binnen 2 uur krijgt. Als je niet meedeed en je wel had aangemeld voor de groep, nou je weet zeker dat je iets hebt gemist.

Totaal kwamen er 12 enthousiastelingen op-

dagen die gezamenlijk een soort van lekker virtueel zeilden en ik neem aan allemaal wensen dat we deze nieuwe hobby snel weer in de kast kunnen zetten .

Tot dan, #staysafe #stayhealthy #socialdistancing, #FlattenTheCurve.

Monique

Uw vertrouwde adres aan de jachthaven

- Nieuw- en verbouw interieur en exterieur
- Teakdek restauratie en montage
- Marinedek montage
- Inbouw scheepsapparatuur
- Scheepsbeslag montage
- Onderhoudsplan opstellen en uitvoeren
- Schilder en lak werkzaamheden
- Gelcoat reparatie

Zeilcentrum Scheveningen
Hellingweg 100

2583 DX 's-Gravenhage
tel. 06 - 1214 0000

info@jachtservicescheveningen.nl
www.jachtservicescheveningen.nl

nieuwwerk, onderhoud en reparatie

sprayhoods, bootkappen, (jacht)zeilen,
dekzeilen, hoezen, huiken, tenten.

AllSails
zeilmakerij

Voor duurzaam vakwerk

Hofcampweg 107a, 2241KE Wassenaar (aan de oude haven)
aankomplek naast de deur en gratis parkeergelegenheid
070-5177260 info@allsails.nl www.allsails.nl

360° ways
in performance sailing

- ✓ tuning
- ✓ training
- ✓ onderwaterschip

contact@vanvuurensailing.com

Voor al uw scheepsreparaties en jachtservice

Alle werkzaamheden boven de waterlijn

Levering en inbouw motoren

leidingwerkzaamheden

Laswerkzaamheden aan RVS, aluminium en staal

Het maken van staalconstructies en hekwerken e.d.

Levering en werkzaamheden volgens de VNSI voorwaarden

(voorheen Hellingbedrijf Scheveningen B.V.)

Boeg nautic scheveningen
Hellingweg 180, 2583 DX Scheveningen
Tel.: +31-(0)70 3514321, Fax: +31-(0)70 3512680

BOTENKRAAN
ZEILCENTRUM SCHEVENINGEN

- Botenkraan max. 20 ton
- Afspuiten
- Stalling terrein
- Hulp en materialen

HELLINGWEG 120 | SCHEVENINGEN | 070 350 40 34

WWW.MALHERBEGROEP.NL

DE JONG TECHNOVARIA
MARINE AND MOBILE

Amsterdam 020-6916311 Leiden 071-5212101

www.dejongtechnovaria.nl

Technisch specialist voor o.a.: scheeps-elektra, omvormer, accu, airco,
verwarming, koelkast, solar, lader, dynamo, startmotor,
gassystemen en generator

Jewel Laser Solution BV

Lasergravure, een nieuw licht in de toekomst

uniek in Europa, 2,5 D gravure!

Lasergraveren is een flexibele manier om diverse materialen te graveren die met de traditionele manier van graveren niet mogelijk is. Het lasergraveersysteem is gekoppeld aan een computer met digitale scanner.

Voordelen

Snel
Nauwkeurig
Haarscherp

Materialen

Goud
Zilver
Titanium
Staal
Glas
Plastic
etc.

Producten

Ringen
Horloges
Manchetknopen
Hangers
Glazen
etc.

Mogelijkheden

Ieder lettertype
Handgeschreven tekst
Vingerafdruk
Foto's

Jewel Laser Solution BV
Goudenregenplein 1
2565 GH Den Haag
Tel: 070-4278914
Fax: 070-3569545

info@jewellasersolution.com
www.jewellasersolution.com

Openingstijden:
Dinsdag t/m Zaterdag van
10:00 - 18:00 uur

Ruim 10 jaar toonaangevend op lasergebied